

شاید شگفتی و دیگ رهیچ!

در گروه D جام جهانی فوتبال ۲۰۲۶ چه خبر است؟!

کیوان جرابانی- در راستای بررسی دقیق گروه های ۱۲ گانه جام جهانی، نوبت به گروه D(چهارم) این رقابت ها می رسد؛ جایی که یکی از میزبانان این دوره (آمریکا) و سه تیم دیگر یعنی پاراگوئه، استرالیا و ترکیه نیز به طور دقیق مورد بررسی قرار خواهند گرفت. در مقدمه این گروه به طور واقع بینانه باید گفت در این گروه نیز به مانند گروه های اول و دوم شاهد تیم های بزرگی نخواهیم بود و باید منتظر خلق شگفتی طی مسابقات روردروی این تیم ها باشیم؛ تیم هایی که سابقه آن چنان درخشانی در فوتبال مدرن امروزی ندارند و حداکثر توانشان صعود از گروه و حذف در همان اوایل دور حذفی است؛ تیم هایی که بعد از چند دوره غیبت با برای انجام دادن فقط سه بازی، پای به این رقابت ها گذاشته اند. البته دوباره می توان به این نکته اشاره کرد ممکن است شاهد خلق شاهکار هایی که انتظار آن را نداریم از سوی تیم های حاضر این گروه باشیم؛ به عنوان مثال، ترکیه این دوره دارای ترکیبی از نسل جوان و بازیکنانی با تجربه و سرمربی ای صاحب سبک است و به نظر می رسد آتفدر پتانسیل داشته باشد که مانند دوره سال ۲۰۰۲ یا مراکش دوره قبل، جادویی شگفت انگیز به تماشاگران فوتبال ارائه دهد.

پاراگوئه؛ سعودی که اشک سبزی فروشی را درآورد!

«آلمیرون»
ستاره خط میانی پاراگوئه

«بانکی ها» (لقب تیم ملی آمریکا) در سال ۱۹۹۴ نیز سابقه میزبانی جام جهانی را داشتند که در آن سال فقط توانستند از گروه خود صعود کنند و در اولین مرحله حذفی، از دور رقابت ها کنار رفتند، اما در این دوره با استخدام سرمربی جوان و خوش فکر یعنی «ماتوریتسیو پوچیتینو» می خواهند در خاک خود پا را فراتر از آن دوره بگذارند. البته از این مسئله غافل نشویم که آمریکایی ها در اولین دوره جام جهانی یعنی سال ۱۹۳۰ به بهترین عملکرد را از خود نشان دادند و توانستند در آن دوره به مقام سومی دنیا برسند، اما در فوتبال مدرن امروزی بهترین عملکردی که از خود بر جای گذاشتند، حضور در ۸ تیم پایانی آن رقابت های سال ۲۰۰۲ بود. بانکی ها از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۴ به طور مرتب در جام جهانی شرکت داشته اند و پس از یک دوره غیبت دوباره در سال ۲۰۲۲ در این رقابت ها حاضر گشتند. نکته حائز اهمیت درباره حضور این تیم در قطر، همگروه شدن دوباره این تیم با تیم ملی کشورمان بود که با تک گل «پولیشچ» نتیجه به نفع آمریکایی ها رقم خورد. تیم ملی ایران در آن سال تحت هدایت «کارلوس کی روش» به قطر سفر کرد. از سرمربی این تیم یعنی «پوچیتینو» و آمریکایی تحت هدایت او بیشتر بگوییم؛ سرمربی ای که به نوعی بهترین افتخارش نایب قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا در سال ۰۱۹ (با هدایت تیم ساوتهمپتون انگلیس) محسوب می شود. تیم های اسپانیول اسپانیا، ساوتهمپتون انگلیس، پاری سن ژرمن فرانسه و چلسی انگلیس از دیگر تیم هایی است که این سرمربی قبلاً هدایت آن ها را برعهده داشته و البته آن چنان افتخاری با تیم های ذکر شده کسب نکرد. اما «بانکی ها» با توجه به سبک بازی او مشتاقانه با سرمربی آرژانتینی قرارداد بستند تا بلکه میزبانی شایسته در این رقابت ها باشند. ترکیب آمریکای فعلی که حدود ۳۸۶ میلیون یورو ارزش دارد، زیر نظر «پوچیتینو» معمولاً در زمان دفاع با ۵ بازیکن بازی می کند که در موقع حمله «آنتونی رابینسون» و «سرجینیو دسٔ» به جناحین جلوکشی می کنند و با بازی Sید attack(در فوتبال نوعی از حمله است که تیم از جناحین و با سانتز به حریف خود فشار می آورد) و سانتز برای مهاجم مرکزی خود حریف را تحت فشار قرار می دهند. اما در تیم ساخته شده توسط سرمربی آرژانتینی فقط این تنها راه حل نیست و برنامه دوم این تیم، گرفتن نبض بازی توسط «کریستین پولیشچ» و حمله از عمق دفاع حریفان است؛ بازیکنی که اگر سرحال باشد ریتم بازی و بیشتر برنامه های تیم در مواقع هجوم بر شانه او و البته ستارگانی دیگر مانند «وستون مک کنی» ستاره یوونتوس ایتالیا و «جانی کارودوس» بازیکن اتلتیکو مادرید است. با توجه به تیم های دیگر گروه چهارم و البته امتیاز میزبانی، برای تیم ملی آمریکا باید شانس بالایی را برای صعود در نظر گرفت که در صورت رخ ندادن این اتفاق بیشتر معلوم می شود که چرا ورزش اول این کشور فوتبال نیست و بسکتبال و راگبی طرفداران بیشتری دارد.

ترین های آمریکا

بیشترین بازی ملی در این کشور توسط یک «کوبی» کم طرفدارتر از بسکتبالیست معروف یعنی «کوبی براينت» قفید و به شدت محبوب، «کوبی جونز» با ۱۶۴ بازی ملی انجام شده است. بیشترین گل زده را دو بازیکن که در حال حاضر بازنشسته شده اند، به ثمر رسانده اند؛ «لاندان دانائون» و «کلینت دمسی» به طور مشترک ۵۷ گل در رقابت های مختلف برای تیم ملی کشورشان به ثمر رسانده اند. اولین بازی تاریخ این کشور در رشته فوتبال در سال ۱۹۱۶ در خاک کشور «سوئد» مقابل این تیم برگزار شد و آن دیدار با برد ۳-۲ به سود بانکی ها اتمام رسید. آمریکا در سال ۲۰۰۸ مقابل تیم ملی نه چندان مطرح و البته ضعیف «باربادوس» قرار گرفت و برد ۸-۰ مقابل آن کشور تبدیل به بهترین برد تاریخ آمریکا تبدیل شد. اما نتیجه بدترین باخت حتی از بهترین برد سنگین تر بود، طوری که در سال ۱۹۴۸ یکی از کشور های وایکینگ نشین یعنی «نروژ» با ۱۱ گل موفق به در هم کوبیدن «بانکی ها» شدند.

«کریستین پولیشچ» ستاره تیم ملی آمریکا

خود یعنی «نیوزلند» متحمل شکست ۳-۱ شدند. بهترین برد تاریخ این کشور مساوی است با بهترین برد تاریخ فوتبال کشور «آمریکن ساموا». این دیدار در ۱۱ آوریل ۲۰۰۱ برگزار شد. بدترین باخت این کشور هم به سال ۱۹۵۵ مقابل تیم ملی «آفریقای جنوبی» برمی گردد که آن دیدار با شکست ۸-۰ خاتمه یافت. صاحب بیشترین بازی ملی «مارک شوارزر» با ۱۰۹ بازی ملی است. بیشترین گل زده هم توسط «تیم کپیل» با ۵۰ گل به ثبت رسیده است.

ترکیه؛ حضور سخت تیم سرسخت

خود یعنی «نیوزلند» متحمل شکست ۳-۱ شدند. بهترین برد تاریخ این کشور مساوی است با بهترین برد تاریخ فوتبال کشور «آمریکن ساموا». این دیدار در ۱۱ آوریل ۲۰۰۱ برگزار شد. بدترین باخت این کشور هم به سال ۱۹۵۵ مقابل تیم ملی «آفریقای جنوبی» برمی گردد که آن دیدار با شکست ۸-۰ خاتمه یافت. صاحب بیشترین بازی ملی «مارک شوارزر» با ۱۰۹ بازی ملی است. بیشترین گل زده هم توسط «تیم کپیل» با ۵۰ گل به ثبت رسیده است.

«آردا گولر» ستاره آینده دار ترکیه و تیم رئال مادرید اسپانیا

تیم ملی ترکیه برای رسیدن به این دوره از رقابت ها سختی های زیادی متحمل شد؛ تیمی که سومین حضور خود در جام جهانی را تجربه می کند در مرحله انتخابی در گروهی که تیم قدرتمند اسپانیا حضور داشت، قرار گرفتند و توانستند در رده دوم و بالاتر از گرجستان و بلغارستان قرار بگیرند و به خاطر ۴ تیمی بودن گروهشان به پلی آف راه پیدا کردند و با دو نتیجه مشابه ۱-۰ مقابل رومانی و کوزوو در بازی هایی نفس گیر برنده و موفق به صعود به جام جهانی شوند. ترکیه در مرحله انتخابی در خاک خود با نتیجه سنگین ۶-۰ مغلوب اسپانیا شد و آن دیدار باعث قطعی شدن دوم شدن این کشور به خاطر فاصله امتیاز با اسپانیا شد. بهترین عملکرد این تیم به اولین صعود این تیم در قرن جدید بر می گردد که در سال ۲۰۰۲ اتفاق افتاد. در آن سال که به میزبانی کره جنوبی و ژاپن برگزار می شد تیم ملی ترکیه به لطف تفاضل گل بهتر نسبت به کاستاریکا پس از دوم شدن در گروه خود (برزیل تیم اول گروه شد)، با پیروزی ۱-۰ مقابل ژاپن میزبان به مرحله یک چهارم نهایی راه پیدا کرد و در در آن مرحله توانست سنغال را که خود از تیم های شگفتی ساز آن دوره محسوب می شد در وقت اضافه با نتیجه ۱-۰ از پیش رو بردارد و در نیمه نهایی دوباره با همگروهی خود یعنی برزیل رو به رو شد و دوباره با یک گل اختلاف، مغلوب قهرمان آن دوره شد و به رده بندی مقابل دیگر میزبان آن دوره یعنی «کره جنوبی» رسید و موفق شد دیگر میزبان را هم شکست دهد و مقام سومی دنیا را کسب کند که تاکنون همچنان افتخار بزرگی برای این کشور محسوب می شود. البته شیرینی آن سومی بیش از پیش شد چون سریع ترین گل تاریخ جام جهانی هم توسط ترکیه ای

در این تیم ستارگانی مانند «خولیو انیسسیو» که زنده گل برتر لیگ انگلیس در سال ۲۰۲۳-۲۰۲۲ نیز هست و به همراه «میکل آلمیرون» ستاره سابق نیوکاسل توانایی غافلگیر کردن حریف با شوت های از راه دور را به خوبی دارند. «خولیو انیسسیو» ستاره این روزهای «استراسبورگ» به غیر از قدرت شوت بالایش توانایی های دیگری مانند سرعت دوندگی بالا، دیدن فضاهای خالی، انتقال سریع دفاع به حمله و توانایی حمل توپ بالا را نیز دارد. ممکن است این جام جهانی سکوی پرتابی برای بازی کردن در تیم های بزرگ تر برای «انیسسیو» باشد و ما در آینده بیشتر از این بازیکن بشنویم. البته از ستاره های خط دفاعی این تیم یعنی «عمر آلدتره» بازیکن ساندربلند و «دیگو گومز» ستاره برایتون که در لیگ برتر انگلیس توپ می زنند هم نباید غافل شویم.

ترین های پاراگوئه

بیشترین بازی ملی در این کشور به نام «پائولو داسیلوا» با ۱۴۸ بازی ملی ثبت شده است. بیشترین گل زده شده در تاریخ این کشور نیز به نام «روکه سانتا کروز» مهاجم نام آشنای این کشور که همچنان در سن ۴۴ سالگی مشغول بازی است، به ثبت رسیده است. اولین بازی ملی پاراگوئه مقابل تیم ملی آرژانتین در سال ۱۹۱۹ انجام شد که آن دیدار با شکست ۵-۱ «قرمز و سفیدها» (لقب پاراگوئه) همراه بوده است. بهترین برد این کشور، دو برد ۷-۰ بوده که مقابل تیم های «بولیوی» و «هنگ کنگ» که به ترتیب در سال های ۱۹۴۹ و ۲۰۱۰ انجام شده، به ثبت رسیده است. بدترین باخت این کشور نیز مقابل همان کشوری است که در اولین دیدار تاریخ پاراگوئه، مقابلش صف آرایي کرد؛ یعنی آرژانتین. باخت سنگین ۸-۰ خاطره تلخ دیگری است از سوی آرژانتینی ها که از سال ۱۹۲۶ را یادها مانده است.

استرالیا؛ هفتمین پرش «کانگوروها» به جام جهانی!

نماد و لقب کشور استرالیا «کانگورو» است؛ کشوری پهناور که اولین دوره حضور این کشور به جام جهانی ۱۹۷۴ برمی گردد. بهترین عملکرد تاریخ این کشور در جام های جهانی، دو صعود از گروه بوده است. نکته خیلی جالب این جاست که هر دو صعود این تیم به یک هشتم نهایی با باخت به قهرمان همان دوره همراه بوده است. در سال ۲۰۰۶ مقابل ایتالیا که داوری بسیاری جنجالی ای به همراه داشت و در سال ۲۰۲۲ و باخت به آرژانتین که در نهایت قهرمان شد. در مرحله انتخابی جام جهانی ۲۰۲۶ در منطقه آسیا، استرالیایی ها توانستند بالاتر از عربستان، چین و بحرین و البته پایین تر از ژاپن به دور نهایی راه پیدا کنند. تیم ملی استرالیا که یادآور خاطره ای شیرین برای ما ایرانیان در سال ۱۹۹۸ است، هدایتش را «تونی پوپویچ» برعهده دارد. این سرمربی در سال ۲۰۰۶ عضو همان تیمی بود که توسط ایتالیا در سال ۲۰۰۶ از آن دور رقابت ها کنار رفتند. ترکیب فعلی این تیم ۷۸ میلیون یورو ارزش دارد و امید مردم این کشور به ساق های ستارگانی نظیر «متیو رایان» بازیکن لووانته اسپانیا، «جکسون ایروین» بازیکن سن پائولی آلمان، «عزیز بهیچ» بازیکن ملبورن سیتی استرالیا، «نستوری ایرانکوند» وینگر ایرانکوند» و «آور مابیل» دوخته شده است تا بلکه سعودی دیگر را تجربه کنند.

ترین های استرالیا

اولین بازی رسمی انجام شده این تیم به سال ۱۹۲۲ برمی گردد که مقابل رقیب سنتی

«هاکان چالپان اوغلو»

ترین های ترکیه

اولین بازی ملی این کشور مقابل تیم ملی «رومانی» انجام شد که با نتیجه مساوی ۲-۲ به اتمام رسید. این بازی در سال ۱۹۲۳ انجام شد. پرگل ترین دیدار ترکیه ای ها سه نتیجه ۰-۷ به ترتیب مقابل تیم های «سوریه» در سال ۱۹۴۹، تیم ملی «کره جنوبی» در سال ۱۹۵۴ و تیم ملی «سن مارینو» در سال ۱۹۹۶ بود. سنگین ترین شکست های این تیم هم سه گانه خود را دارد. ترکیه به ترتیب مقابل تیم های «لهستان» در سال ۱۹۶۸ و تیم ملی «انگلیس» در سال های ۱۹۸۴ و ۱۹۸۷ با نتیجه ۸-۰-۰ بازنده شد.